

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

M A R I A - M A A N D

Mei 2021

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp

T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin

Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn

T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl Web:

www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.

zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of

Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha & Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruimtes:

Mob: 06-45008086

E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte

Kopij naar Gerda Vesters,

T: 035-5412177 Mob: 06-53548260

E: gerdavesters19@kpnmail.nl

Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476

Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422

Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667

Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177

Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen in de Maria Koninginkerk voor mei 2021, aanvang 10.30 u. Tenzij anders vermeld, voor 30 personen.

Reserveren verplicht per tel.: 035-5382422 of email: w.jongmans@planet.nl

02 mei om 09.00 u 5de zondag
van Pasen Eucharistieviering
voorganger: Mauricio Meneses

09 mei 6de z.v. Pasen Communie-
viering Voorganger: Gerard v.d.
Heide met cantor en piano

Donderdag, 13 mei Hemelvaarts-
dag, geen viering

16 mei 7de z.v. Pasen
Communieviering
Voorganger: Frans Overbeek

23 mei Pinksteren, Communie-
viering met cantor en orgel
Voorganger: Wies Sarot

30 mei Drie-eenheid / Trinitas
Familieviering voorgangers:
Veronica Selleger en Jeannette
Verburg met cantor en piano

De Vieringen zijn ook te volgen via platform www.Kerkomroep.nl kies en klik: Baarn>kies Maria Koninginkerk>kies kijken

Het mei-nummer 2021 komt uit op 28 april 2021. Kopij inleveren vóór 17 april 2021 in Word per Email naar: gerdavesters19@kpnmail.nl tel: 035-5412177 /06-53548260

Rectificatie

door Gerda Vesters

In de vorige aflevering (aprilnr.) van ons blad stond in het artikel van Veronica een stukje kopij afkomstig van het eerdere artikel van Philip Witte op pg 4. Daar was wat mis gegaan met 'knippen en plakken'.

Mijn excuses daarvoor.

Tevens kwam ik tot de ontdekking bij ontvangst van de Maria Boodschap, dat vanaf pg.15 de laatste tekstregel naar de volgende pg. was verschoven. Kennelijk was er een storing bij het drukken.

De inhoud van dit meinummer 2021 thema: Mariamaand

- I. Bij de afbeelding op de voorpagina: De Sixtijnse Madonna van de Italiaanse kunstschilder Rafaël, voltooid in 1513 of 1514 geflankeerd door de heilige Sixtus en de heilige Barbara.
Het is Mei-maand, dus speciale aandacht voor Maria en andere bijzondere vrouwen. Over Maria heeft Philip Witte een goed stuk geschreven, vergezeld door vele Maria's.
- II. Liturgie, 30 mei is een bijzondere familieviering in het kader van de H. Drie-eenheid ofwel Triniteitsdag.
- III. Diaconie, opbrengst van de Vastenactie.
- IV Kerk in het Nieuws: Benedictines Philippa Rath vindt dat vrouwen moeten worden toegelaten tot het ambt van priester.
- V. Geraakt zijn door: gedicht door Amanda Gorman, voorgedragen bij de inhuldiging van J. Biden tot president van de USA.
- VI. Sjef van Dijk heeft weer een column: 'Beelden die voorbij gaan' .
- VII. Jan Moonen richt een dankwoord aan alle leden van onze Maria Koningingemeenschap.
- VIII. In Memoriam Miep Daselaar, ook zij overleed plotseling.

Ter herinnering aan Wil Veldhuis

Uit de verschillende reacties die wij hebben gekregen over het overlijden van Wil Veldhuis blijkt, dat hij voor velen een belangrijk mens is geweest. In zijn scriptie voor theologiestudenten 'Fundamentele Theologie' uit 1991 staat een passage die hem waarschijnlijk het best typeert : "Jezus heeft ten diepste Gods roeping en belofte verstaan toen Hij poogde te verzamelen wat verloren was. En het heil van Godswege is dan ook het bijeenbrengen van Gods mensenkinderen, inclusief de verlorenen". Hij heeft zich er altijd op toegelegd om op een eigentijdse manier daarvan te getuigen.

Van Reeuwert kregen wij het mooie verhaal over vriendschap en bezinning, van het bestuur van de Martha&Maria een 'in memoriam' en van Veronica haar herdenking bij het overlijden van Wil Veldhuis. De laatste twee hebben we in onze Maria Boodschap opgenomen. Zij vullen elkaar goed aan.

In Memoriam Pastor Wil Veldhuis

PASTOR WIL VELDHUIS OVERLEDEN

7 februari 1934 – 10 april 2021

door M. Nauta

Zaterdagavond 10 april is pastor Wil Veldhuis onverwacht op 87-jarige leeftijd overleden. Op 20 juli 1958 werd hij tot priester gewijd. Vanaf 1995 toen hij benoemd werd als pastoor van de HH Petrus en Paulus en H. Familieparochie voelde hij zich nauw verbonden met de parochiekerken in Soest en later ook in de HH Martha & Mariaparochie. Ook na zijn emeritaat in 1999 is hij zich hiervoor blijven inzetten door voor te gaan in vieringen, maar ook door het verzorgen van cursussen en themabijeenkomsten.

In zijn interview bij zijn 60-jarig priesterfeest in 2018 gaf hij aan veel vreugde te hebben gevonden om als priester werkzaam te zijn en heeft nooit spijt gehad van zijn keuze. Meer dan 20 jaar is hij als docent verbonden geweest aan de Katholieke Theologische Faculteit van de Universiteit Utrecht. Op eigen verzoek is hij in 1985 parttime gaan werken om naast zijn docentschap ook actief te kunnen zijn in het parochiepastoraat. Zijn eerste benoeming was toen in de wijk Zuilen in Utrecht, een wijk die geconfronteerd werd met het sluiten van de Demka-fabrieken. Wil heeft zich daar jaren ingezet om de vele getroffen en te staan en hen te helpen zoeken naar nieuwe wegen.

Een jaar geleden moest hij om fysieke redenen en een afnemende gezondheid veel van zijn taken neerleggen. Dat was ook de reden dat hij eind 2020 verhuisde naar het Fraterhuis Sint Jozef in Zeist, waar hij de nodige verzorging kon krijgen. Hij had net voor de Pasen in het Fraterhuis een

eigen appartement betrokken, nog niet alle dozen waren zelfs uitgepakt, toen hij zaterdagavond onwel werd en kort daarna overleed.

Wil Veldhuis was een met mensen zeer betrokken pastor, die vanuit zijn brede kennis de bezoekers aan de vieringen, cursussen en bijeenkomsten telkens weer wist te binden en inspireren. Hij had een groot Godsvertrouwen waardoor hij zichzelf kon zijn en de christelijke boodschap met vuren uitdragen. Hij was een groot liefhebber van muziek en het lezen van boeken.

Zondag, 18 april herdacht

Veronica Selleger

pastor Wil Veldhuis met de volgende woorden

Vanmorgen willen wij ook hier in de Maria Koningin afscheid nemen van pastor Wil Veldhuis. Gisteren was zijn uitvaart in de Petrus en Paulus-kerk en werd zijn lichaam langs een erehaag van parochianen en vrienden naar het kerkhof gedragen.

Als Maria Koningin hebben wij zoveel te danken aan pastor Wil en andersom weten wij hoe hij zich thuis voelde bij ons, hoe hij soms ineens in de kerk zat bij een viering om zondagmorgen even bij ons te zijn. Hij had dierbare vrienden in onze gemeenschap en hij hielp ons door moeilijke tijden heen. Altijd stond hij voor wat werkelijk belangrijk is in het geloof, voor de boodschap van Jezus, nu in deze tijd.

Tussen de regels hebben wij veel van hem geleerd, over Bijbellezen, over het vormgeven van liturgie en over de liedkeuze in de liturgie. De muziek was hem dierbaar. Omdat Wil voor ons zo nabij was, zou je bijna vergeten dat we het voorrecht hadden te leren van iemand met een enorme staat van dienst, als theoloog, docent, opleider van zoveel priesters en pastoraal werkers. Door zijn bescheidenheid kon je dat soms even vergeten. Maar uiteindelijk zal hij bij ons vooral voortleven door zijn warme betrokkenheid, zijn vriendschap, als iemand die het evangelie leefde van dag tot dag. Wij hebben ons best gedaan om voor de viering van vandaag liederen en teksten te kiezen waar Wil gelukkig van zal zijn, ook nu.

Vanaf de Paaskaars zullen wij een licht ontsteken voor pastor Wil Veldhuis, in het vertrouwen dat de dood niet het einde is.

God van liefde, wij bidden dat Wil nu is opgenomen in uw eeuwig licht.

Amen

I. Bij de afbeelding op de voorpagina

Maria Moeder van alle mensen

In 372 werd in de Klein Aziatische stad Efeze tijdens een algemeen concilie het dogma bevestigd, dat Jezus volledig God en volledig mens was en dat daarom God als een Drie-eenheid gezien moest worden.

Buiten het 'congresgebouw' waren veel inwoners van de stad voor een protest demonstratie bijeen gekomen, omdat zij vreesden, dat er een einde zou komen aan de verering van de Klein Aziatische moedergodin Artemis, waarvan Efeze het centrum was. De verenigde kerkvaders waren echter zo verstandig om Maria uit te roepen tot Theotokos: Moeder van God. Zo konden de Efeziërs het opschrift boven hun tempels veranderen van 'Groot is Artemis, de goddelijke moeder' veranderen in 'Groot is Maria de Moeder van God'. Daarmee werd Efeze de eerste Maria bedevaartplaats.

Er was in het Romeinse Rijk ook een wijd verbreide verering van de Egyptische moedergodin Isis. Boven haar tempel in Dendera stond en staat nog

steeds: "Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt dan zal ik u vrede geven". De Grieken verspreidden de verering van hun aardmoeder Demeter en zo waren er meer regionale moedergodinnen, die allen gemeen hadden, dat zij zich het dagelijks lot van hun vereerders aantrokken.

Het ligt voor de hand, dat Maria hun functies heeft overgenomen, niet zozeer vanuit de kerkelijke leer als wel via de volksdevotie. Denk maar aan de tientallen bedevaartplaatsen en de vele functies, die Maria heeft gekregen in de loop van de tijd. Enkele daarvan hebben we hieronder weergegeven.

Onze calvinistische broeders en zusters van de PKN beschouwen (of beschouwden?) de verering van Maria (en van de heiligen) als 'heidense insluipsels' of 'paapse stoutigheden'. Dat komt vooral door het beeld van God, zoals zich dat in de reformatie en voor een deel ook in de katholieke kerk heeft ontwikkeld en dat nu godzijldank sterk aan het veranderen is. Het oude beeld is dat van de Almachtige Vadergod (man dus), die vanuit zijn verre hemel (van buiten Zijn schepping dus) het aardse gebeuren bestiert met zijn heilige wil. Hoe anders is het godsbeeld dat spreekt uit het gedicht van Huub Oosterhuis in de vorige aflevering van ons blad en het prachtige gebed van Etty Hillesum in de uitgave van maart. (lees het nog maar eens na).

Daarin ontstaat het beeld van: er zijn geen twee werelden. Er is één wereld, één schepping, en die heeft een Goddelijke ofwel geestelijke kant en een menselijke ofwel materiele kant. Beiden zijn met elkaar vervlochten.

De geestelijke kant speelt zich af los van tijd en ruimte. Probeer je dat maar eens voor te stellen of te beschrijven. Dat lukt niet. We kunnen het alleen aangeven door middel van kunst, mythen, rituelen, vergelijkingen (zoals Jezus deed), amuletten (zoals het vingerkootje van de heilige Agatha). We kunnen het wel ervaren in de vorm van liefde, vrede, verbondenheid, enz. Die andere, menselijke, aardse kant kunnen we wel benoemen en uitdrukken in filosofieën, getallen, wetten enz.

Wat we hieruit kunnen opmaken met betrekking tot Maria is, dat zij deel uitmaakt van een ongedeeld goddelijk geheel, zonder aparte loketten voor de heilige maagd, Blasius, Antonius, onze gestorven geliefden of wie dan ook. Alle mensen van alle tijden hebben geprobeerd zich te verbinden met de goddelijke kant van het leven. Het doet er niet toe of die kant Paulus, Maria, Isis, de oermoeder of wat dan ook genoemd wordt. Het goddelijke is één. Het ligt alleen voor de hand dat veel mensen zich makkelijker tot Moeder Maria wenden dan tot een almachtige mannelijke wereldheerser.

Het lied 'Jij die voor alle namen wijkt' van Huub Oosterhuis

*Jij die voor alle namen wijkt
Geen weg die in jouw verte reikt
Geen woord kan jou aanbidden.
Jij die niet hoogverheven troont
Licht dat in nacht en wolken woont
Een dode in ons midden.
Jij komt, wij weten dag noch uur,
Jij gaat voorbij, een dovend vuur
Een stilte in de bomen.
Roepend van ver, stem van dichtbij,
Niet overal, niet hier ben jij,
Niet god die wij ons dromen.*

2

*Geen veilig pad om langs te gaan,
Geen plek geen been om op te staan
Geen rots om op te bouwen.
Geen bron die uit de rotsen breekt
Geen bloed dat stuwt, geen hart dat spreekt,
Geen ziel om in te schouwen.
Geen gulden regel, rond getal,
Geen laatst gericht in dit heelal
Onwrikbaar onbewogen.
Maar mensen die verminkt en klein
Ontheemd ontkend toch mensen zijn,
Roepend om mededogen.*

3

*Roepende stilte, verre stem,
Als jij bestaat, besta in hen,
In mensen in ons midden.
Wees onbestaanbaar, ongehoord,
Besta in mij, onvindbaar woord,
Niet god die wij aanbidden.
Jij die mij kent, jij die mij boeit,
Ik die jou jij noem onvermoeid
En nog niet kan vergeten,
Zouden wij ik-en-niemand zijn
Ontheemd, ontkend, ontroostbaar
zijn,
En van elkaar niet weten?*

Salve Regina

*Wees gegroet, koningin, moeder van barmhartigheid;
ons leven, onze vreugde en onze hoop, wees gegroet.
Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva;
tot u smeken wij, zuchtend en wenend
in dit dal van tranen.*

*Daarom dan, onze voorspreekster,
sla op ons uw barmhartige ogen;
en toon ons, na deze ballingschap,
Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot.
O goedertieren, o liefdevolle, o zoete maagd Maria.*

II. Liturgie

30 mei: Familieviering

door Veronica Selleger

Op 30 mei, een week na Pinksteren, vieren we de zondag van de Drie-eenheid. Daarbij lezen we de laatste verzen van het evangelie van Mattheus, waarin Jezus deze boodschap meegEEft aan de elf: 'Ga heen, maak alle volkeren tot discipelen en doop hen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest.'

Een mooie tekst voor een familieviering, een moment om met verschillende generaties stil te staan bij de betekenis van onze doop. Wat betekent het voor mij dat ik gedoopt ben? Waarom heb ik er wel of niet voor gekozen mijn kinderen te dopen?

In onze kerk zijn veel kinderen gedoopt, vaak ook op een moment dat ze dat al bewust meemaakten. Het zou mooi zijn van hen te horen hoe zij zich

dit herinneren. Helaas weten we, nu ik dit schrijf, nog niet wat er wel of niet mogelijk zal zijn in de vieringen eind mei.

Natuurlijk hopen we dat we weer met een aantal leden van het Familiekoor mogen zingen, dat er weer een beetje meegezongen mag worden en dat er ook jongeren aanwezig kunnen zijn.

Ook zien we er naar uit dat we weer communievieringen kunnen houden. Maar laten we vooral waarderen wat er al wel weer kan. In elk geval zal deze viering ook gestreamd worden.

www.kerkomroep.nl : kies Baarn/ kies Maria Koninginkerk/ klik 'kijken'

Voorbedes voor deze viering kunt u e-mailen naar:

veronica.selleger@planet.nl. Doe dat vooral! Het zijn er nooit te veel.

Voorgangers in deze viering: Veronica Selleger en Jeannette Verburg met cantor en piano.

**Reserveren is nog steeds nodig.
Bel of mail vóór de zondag naar:**

tel.: 035-5382422 mailadres: w.jongmans@planet.nl

III. Diaconie

Opbrengst Vastenactie 2021

Beste vrijwilliger,

We zijn aan het einde gekomen van wederom een zeer bijzondere Vastenactie. Ik wil u enorm bedanken voor uw steun en inzet! Het blijft een gekke gewaarwording, waar we normaal gesproken zoveel mensen zien en spreken gedurende de campagne, is dat ook in deze vastentijd zo beperkt gebleven. En toch hebben ons weer de mooiste verhalen bereikt. Veel bijzondere initiatieven zijn opgezet om de campagne onder de aandacht van de mensen te brengen. (volgens dhr. Compier van Vastenactie)

Actie van Maria Koningin-Gemeenschap

door Gerda Vesters

Helaas konden de Vastenmaaltijden met overige kerkgenootschappen uit Baarn i.v.m. Corona-19 wederom niet doorgaan. Door mensen van onze Maria Koninginkerk (o.a. Karin Beukeboom) werden mooie artikelen en geitenkazen aan huis verkocht en tijdens de vastenzondagen in onze kerk.

Ook werd er extra gecollecteerd. De totale opbrengst was: **€ 807,43**. Dit toch nog mooie bedrag werd door onze penningmeester Ben van Merriënboer, aan de 'Vastenactie' overgemaakt.

De geiten gaan nog steeds door met produceren, de opbrengst daarvan is nu weer ten behoeve van de **'Voedselbank'**.

Wij mogen over een poosje ook leveren.

IV. Kerk in het Nieuws

Benedictines Philippa Rath

wil vrouwen een stem geven

Zuster Philippa Rath, benedictines en afgevaardigde naar het dialoogproces van de Synodale Weg, maakt zich sterk voor wijding van vrouwen tot diaken en priester in de katholieke kerk. Zij stelt: Wat we tot nu toe meemaken is een "enorme verspilling van middelen en charisma".

Een verspilling "die al tientallen jaren in de kerk plaatsvindt tot op de dag van vandaag", schrijft de religieuze in het boek "Omdat God het zo wil", dat 1 februari a.s. bij Herder Verlag verschijnt. Daarin heeft ze getuigenissen over leven en roeping verzameld van 150 vrouwen die zich geroepen voelen tot het diakonaat of het priesterschap.

In een interview met het katholieke persbureau (KNA) zei zuster Philippa: "Ik wilde eindelijk vrouwen een stem geven en hen de kans geven om openlijk uit te komen voor hun roeping tot priester of diaken."

Kritiek op de Synodale Weg

De zuster van de abdij van Sint Hildegard in Rüdesheim-Eibingen sprak ook met het vooruitzicht op de Synodale Weg die op 4 en 5 februari als videoconferentie wordt voortgezet. In verband met deze dialoog zijn er al heel wat theologische verhandelingen geschreven over de mogelijkheid tot wijding van vrouwen, "maar dit persoonlijke niveau, de kijk op persoonlijke roepingsgeschiedenis, heeft naar mijn mening tot dusver te weinig aandacht gekregen."

"Het is mijn bedoeling met dit boek tot bezinning aan te sporen en ook een 'schok' te weeg te brengen," vervolgde Rath: "Omdat ik ervan overtuigd ben dat onze katholieke kerk, die tot nu toe verschijnt als een 'klerikale mannenkerk', een 'geamputeerde' kerk is omdat ze meer dan de helft van alle gelovigen, uitsluit van de gewijde ambten. Dit is discriminerend."

Wat betreft de uitspraak die paus Johannes Paulus II in 1994 in een leerstellige brief deed, volgens welke de katholieke kerk "geen autoriteit heeft" om vrouwen te wijden, zeiden de religieuze: "Ik zie niet in dat deze uitspraak in een steen gegrifte wet van God is. Er moet ruimte blijven voor verder denken en verder argumenteren. In de kerk kan er geen verbod zijn om te denken", voegde zij toe, "Basta-beslissingen zijn nooit nuttig, zelfs niet als ze keer op keer worden herhaald".

bron: domradio.de beeld:© <https://static1.squarespace.com/Screen+Shot+2019-04-24> Internationaal nieuws, Kerk Duitsland, Kerkelijke leer, Nieuws, Religieuzen, Synodale Weg, Vrouwenrechten

V. Geraakt zijn door:

Parochianen zijn trots op 'hun' dichteres Amanda Gorman: 'een licht en inspiratie voor ons allemaal'

Carol Zimmermann - Catholic News Service 28 januari 2021

De 22-jarige dichteres Amanda Gorman raakte miljoenen kijkers en toehoorders met haar voordracht tijdens de inauguratieceremonie van president Joe Biden.

Foto: CNS photo - Patrick Semansky, Reuters

De hoge heuvel die ons wacht

*Als het dag wordt vragen we ons af
wanneer zien we ooit licht in deze eindeloze nacht?
Elk verlies dat we dragen,
is een zee waar we door moeten waden
We trotseerden de buik van het beest
We leerden dat rust niet altijd staat voor vrede
En dat begrip, de waarde
van wat gerechtig is
Niet altijd rechtlijnig is
En toch voor we het goed beseffen
behoort de dageraad ons toe
Uiteindelijk zouden we erin slagen
Uiteindelijk overleefden we en zagen
een volk dat niet werd gekraakt*

maar gewoon onaf is gebleven
 We komen uit een land en een tijd
 Waarin een mager zwart meisje
 een kind van slaven dat door een alleenstaande moeder
 werd grootgebracht
 ervan mag dromen president te worden
 en zie, nu zegt ze haar tekst op voor zo'n president
 Inderdaad ja we zijn lang niet volmaakt
 lang niet ongerept
 maar dat betekent niet dat we
 naar een perfecte eenheid streven
 Wel willen we bewust eenheid smeden
 Een land vormen dat de cultuur, kleur, aard en levensbeschouwing
 van elke mens respecteert
 En dus richten we onze blik niet op wat ons scheidt
 maar op wat vóór ons ligt
 We dichten de kloof omdat de toekomst eerst komt
 dus willen we eerst onze verschillen overwinnen
 We leggen onze wapens neer
 zodat we elkaar
 kunnen omarmen
 We wensen niemand kwaad toe, willen eendracht voor iedereen
 Laat de hele wereld weten dat dit waar is:
 Ook toen we verdriet hadden, bleven we groeien
 Ook toen we pijn hadden, bleven we hopen
 Ook toen we moe waren, bleven we volharden
 Zegevierend blijven we voor altijd verbonden
 Niet omdat we geen nederlaag meer zullen kennen
 Maar omdat we geen verdeeldheid meer zullen zaaien
 De Bijbel leert ons dat iedereen
 onder zijn eigen wijnstok of vijgenboom moet zitten
 Zodat niemand hem nog bang kan maken
 Als we voldoen aan de eisen van onze tijd
 Wordt de zege niet gebracht door het zwaard
 Maar door alle bruggen die we hebben geslagen
 Dan worden we naar de beloofde beemden gebracht
 op de hoge heuvel die ons wacht
 Een weinig moed kan volstaan
 Want veel meer dan erfelijke trots kent de Amerikaan:
 hij zet stappen in het verleden
 om de geschiedenis daarna te helen
 We overleefden een kracht die het volk trachtte te verdelen
 en weigerde het met de wereld te delen

Die het land bedreigde en de democratie wou ondergraven
 En daar bijna in was geslaagd
 Maar al kun je de democratie tijdelijk ondergraven
 nooit kun je haar voorgoed verslaan
 Op die waarheid
 op dat geloof vertrouwen we
 Want terwijl wij onze ogen op de toekomst richten
 richt de geschiedenis haar ogen op ons
 De tijd van de gerechtige bevrijding is aangebroken
 Toen hij begon waren we vol angst en vrees
 We waren niet klaar de erfgenamen te zijn
 van die schrikwekkende stonde
 maar net daarin hebben we de kracht gevonden
 om een nieuw hoofdstuk te schrijven
 onszelf weer met een lach en hoop te verblijden
 En waar we vroeger vroegen
 Hoe kunnen we de ramp ooit overleven?
 Zeggen we nu
 Hoe zou de ramp ons kunnen overleven?
 We keren niet terug naar wat was
 maar lopen de toekomst tegemoet
 Een land dat gekneusd is maar toch heel is gebleven
 dat minzaam is maar moedig
 vurig en vrij
 We laten ons niet meer ompraten
 en weigeren toe te geven aan intimidatie
 want we weten dat de volgende generatie
 de gevolgen moet dragen van onze apathie
 Haar beproeving wordt door onze blunders
 voortgebracht
 Maar één zaak staat vast:
 Als we mededogen met macht vermengen
 en macht met gerechtigheid
 dan wordt liefde ons legaat
 en 'change' het geboorterecht van onze kinderen
 Laten we dus een beter land achterlaten
 dan het land waarmee men ons heeft opgezadeld
 Met elke ademtucht uit mijn met brons beslagen borst:
 we vormen deze gewonde wereld om tot een wonderland en
 We rijzen op uit de gouden heuvels van het westen,
 we rijzen op uit het windige waaierige noordoosten,
 waar onze voorvaderen hun revolutie begonnen
 We rijzen op uit de met meren omzoomde steden van de Midwest

*we rijzen op uit het zonovergoten zuiden
We bouwen weer op, verzoenen en helen
en op elke bekende plek in de natie en
in elke hoek van het land
staat ons prachtige volk op in al zijn diversiteit
ons veelgeplaagde prachtige volk
Als het dag wordt zeggen we de nacht vaarwel
vurig en zonder vrees
De nieuwe dageraad bloeit open nu wij hem bevrijden
Want het licht blijft altijd schijnen
Als je maar de moed hebt het te zien
Als je maar de moed hebt het te zijn*

(Vertaling: Katelijne De Vuyst)

Dagblad van het Noorden

VI. Column: ‘Zit er zin in onzin?’

Beelden die voorbijgaan?

door Sjef van Dijk

In de achterliggende coronamaanden heb ik veel mensen, die ik voordien regelmatig tegenkwam of sprak, gezien noch gesproken. Degenen, die ik wel zag en sprak, waren de leden van mijn gezin, mijn schoonzons en – dochters, mijn kleinkinderen en wat vrienden. Het zijn de mensen, over wie ik geen mening heb, omdat ze me zo nabij zijn, dat ze bijna deel van me uitmaken. Ze zijn me volledig vertrouwd en ze geven me een gevoel, dat niet te verwoorden is. Ik probeer het dan ook niet. Een mening over hen hebben is volkomen overbodig. Het idee alleen al is vreemd.

Anders is het bij de mensen, die mijn pad al een poosje niet meer kruisen. Ik ken ze wel een beetje, denk ik, maar geen van allen goed. Van die mensen ken ik vooral wat ik van ze zie/zag of hoor(de) en wat ik met ze meemaak(te). Ze zijn voor mij voor een belangrijk deel ‘terra incognita’, onbekend gebied. Ieder van die mensen heeft voor mij één of meer ‘witte plekken’, soms groot, soms klein. Door met ze om te gaan worden die wederzijdse onbekende gebieden langzaamaan kleiner en af en toe lukt het, om een vertrouwensband met zo’n tot voor kort onbekende, op te bouwen. Mooi!

Dat met mensen omgaan is ons het laatste jaar niet gemakkelijk gemaakt. Het kwam er niet van, het mocht niet, we durfden niet of we hadden er niet zo’n zin in. Pratend met een goede vriend, stelden we beiden een merkwaardig mechanisme vast: de persoon, die we niet meer zagen of spraken stelde geleidelijk tot een soort karikatuur, waarbij vooral de ‘witte plekken’ zich bij uitstek leenden, om van zo iemand een vertekend beeld te maken, dat weinig meer met de echte mens in kwestie te maken had. De echte mens was verdwenen en in zijn of haar plaats dook een

karikaturale vooringenomenheid op. Die verwisseling werd ons pas duidelijk, toe we over eenzelfde persoon spraken, die we beiden al lange tijd niet hadden gezien. Onze beelden kwamen niet overeen. We herkenden elkaars beeld slechts, omdat het dezelfde naam droeg. Dat was even schrikken.

Dat mijn vriend en ik de enigen zijn, die met dit soort sluipende beeldvorming te maken hebben, waag ik zeer te betwijfelen. Eén van de meest in het oog springende kenmerken van de doorsnee Nederlander is het vermogen, er een mening op na te houden zonder dat er enig feitenmateriaal voorhanden is. De retoriek rond de recente verkiezingen sprak dan ook boekdelen. Mensen reageerden op beelden die ze van elkaar en elkaars denkbeelden hadden. Hoe groter de afstand tussen hen, hoe vreemder en schokkender de beelden. Bleek zo'n bizarre vooringenomenheid niet langer vol te houden, dan ging menigeen, met angst in de ogen, stug door op de eenmaal ingezette lijn. Vermakelijk, verdrietig en beschamend tegelijk: twee mensen die elkaar niet kunnen bereiken vanwege ongeverifieerde beeldvorming over en weer.

Zou dit soms zijn, waar het tweede gebod op doelt: maak geen (afgods-) beelden en kniel niet voor (afgods-) beelden neer? Ik kan het niet uitsluiten. Beelden en opvattingen hebben de neiging te verstarren en vervolgens hun bedenker in een houdgreep te nemen. Een koppige, ongenueerde afgod is geboren. Een last voor de bedenker ervan, en voor wie diens pad kruist.

Hopelijk zien en spreken we elkaar weer snel en regelmatig!

VII. Verdrietig, maar dankbaar,

door Jan Moonen

*"Agnes na rollator en rolstoel nu op de loopkoets
voor haar laatste bosrit".*

Een mooie Eucharistieviering in onze Maria Koninginkerk – met dank aan Frans Zwarts – en muziek – met dank aan Hans Verburg – en zang – met dank aan Evelyn Fijen – en een geslaagde uitzending via kerkomroep – met dank aan Theo Voerman – en met dank aan onze schare zo betrokken kinderen en kleinkinderen, waarmee het toegestane corona aantal al was bereikt.

De viering werd gezien door veel parochianen en door familie en vrienden in Syracuse en Honolulu USA, in Dakar Senegal, en in Rome. De ruim 200 reacties met kaarten, met bloemen en persoonlijk waren echt hart verwarmend met zoveel lieve herinneringen aan Agnes.

Nu zijn de kinderen druk doende de dankkaarten te verzorgen. We hebben niet alle namen en adressen compleet daarom op deze plaats ieder bedankt, zoveel liefdevolle betrokkenheid, troost ons.

Na het afscheid van Agnes van haar Maria Koningin hebben wij haar lichaam begraven onder de hoge coniferen in het bos van landgoed Heidepol. De kinderen legden 62 rode rozen voor de 62 jaren dat wij getrouwd waren en in ons huis 'Minicoy' woonden. Maar juist door die 62 jaren is Agnes voor ons nooit meer weg. Wij voelen voortdurend haar aanwezigheid, haar empathie; "maar hoe is het nou met jullie?"

VIII. In Memoriam

Maria Bernardina

Miep Daselaar-Visser

Geboren te Soest op

01 juli 1934

Overleden te Baarn op

31 maart 2021

Miep was een vriendelijke vrouw die altijd wel belangstelling voor je had. Dat kwam natuurlijk door haar sterke geheugen en er ontging haar niets. Miep kon ook goed tafelkleden borduren, zo vertelde haar jongste zus. Een vrouw ook met diepgang getuige de gedichten die zij bewaarde en waar ze kennelijk aan gehecht was en steun aan had. Zij was een trouwe kerkgangster en ontmoette daar ook een vast clubje mensen, bij wie zij aan tafel gingen zitten tijdens de koffie.

*Blijf bij ons Heer; wij kunnen veel verdragen
Maar niet de troosteloze eenzaamheid,
De eindeloosheid van de kille dagen
Waar in ons hart om Uw nabijheid schreit.*

*Blijf bij ons Heer, ook als wij onbezonnen
Proberen onze weg alleen te gaan.
Werp onze bouwsels, zonder U begonnen,
Omver – laat er geen steen van blijven staan.*

*Blijf bij ons Heer, en wil ons begeleiden
Op weg naar huis, naar 't eeuwig vaderhuis.
Wil in uw woning ons een plaats bereiden
En breng ons thuis Heer, breng ons veilig thuis.*

Van Phil Bosmans:

*Bloemen kunnen niet bloeien
Zonder de warmte van de zon
Mensen kunnen geen mensen worden
Zonder de warmte van vriendschap.*

